

Beleidsregels Venten en Standplaatsen

Gemeente Maassluis

Vastgesteld door het college van burgemeester en wethouders op 31 januari 2017

Inleiding

Voorwoord

De gemeente Maassluis is een bruisende stad. Er gebeurt van alles in het openbaar gebied; zo worden er evenementen gehouden, sport beoefend, markten gehouden en recreatief ontspannen. Ook zijn er vaste standplaatshouders, die hun waren aanbieden, vaak als aanvulling op het bestaande winkelbestand. Dit zijn bijvoorbeeld de vis- en loempiakramen, maar ook de standplaatshouders die elk jaar in het winter- of zomerseizoen een plaats innemen. Denk hierbij aan oliebollenverkopers in de winter en ijsverkopers in de zomer.

Naast de vaste standplaatshouders zijn er jaarlijks ook tijdelijke standplaatshouders met commerciële of ideële doelen. Bij de eerste groep gaat het vaak om het verkopen van producten. Bij de tweede groep moet gedacht worden aan instellingen als Amnesty International, Stichting Wakker Dier en politieke partijen.

Er zijn ongeveer 22 aanvragen voor vaste standplaatsen per jaar. Er zijn in 2016 18 vergunningen verleend voor vaste standplaatsen. De meeste standplaatsen worden ingenomen door meerdere standplaatshouders.

Dit beleid betreft de standplaatsen die verspreid over de hele stad in de openbare ruimte staan. Het beleid gaat niet over standplaatsen die samen de weekmarkten vormen. Hiervoor staan de regels in de Marktverordening.

Daarnaast gaat dit beleid ook niet over de standplaatsen en kramen die tijdens evenementen –zoals de Furiade en Koninginnedag- worden ingenomen. Hiervoor geldt het Evenementenbeleid.

Ook zijn er beleidsregels opgenomen voor het venten. Venten is het aanbieden, verkopen of afleveren van goederen of diensten op de openbare weg of aan huis. In afwijking van de modelverordening van de VNG heeft Maassluis er een aantal jaar geleden voor gekozen het vergunningstelsel voor venten in stand te houden.

Aanleiding van dit beleid

In 2009 is het huidige beleid, de Nota Vent- en Standplaatsenbeleid, vastgesteld. Dit is inmiddels verouderd beleid. Vooral ruimtelijke ontwikkelingen, nieuwe aanvragen en nieuwe inzichten zijn aanleiding om het beleid te herzien.

Doel van het beleid

Het moet duidelijk zijn – voor ondernemers, inwoners en de gemeente- welke regels er gelden en de regels moeten één overzichtelijk geheel zijn. Duidelijkheid schept een basis voor vergunningverleners en handhavers, zodat helder is aan welke criteria zij moeten toetsen. In de afdelingen 3 en 4 van de Algemene Plaatselijke Verordening staan de regels opgenomen voor het verlenen van standplaats- en ventvergunningen. In deze nota wordt door middel van beleidsregels een nadere uitwerking gegeven van het toepassen van het gestelde in de APV.

I Standplaatsen

Kader

Het beleid is een uitwerking van de weigeringsgronden van artikel 1:8 en 5:18 van de Algemene Plaatselijke Verordening van de gemeente Maassluis. Een vergunning voor een standplaats kan op grond van deze artikelen worden geweigerd (bijlage 1 juridisch kader).

Wat is een standplaats?

Artikel 5:17 van de Algemene Plaatselijke Verordening stelt dat onder een standplaats wordt verstaan: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openbare lucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraan, een wagen of een tafel.

Het gaat dus om:

- In de openlucht
- In de openbare ruimte
- Vanaf een vaste plek

Verkoopmiddelen in een overdekte hal vallen niet onder het begrip standplaats.

Verkoopmiddelen op een afsluitbaar terrein dat wel wordt gebruikt als openbare weg valt wel onder het begrip standplaats. Zie hiervoor paragraaf 'Standplaats op particuliere grond' op pagina 9. Ook een verkoopwagen die rondrijdt en zo nu en dan stopt valt niet onder dit begrip. In het laatste geval is er sprake van venten.

Bestaand beleid

In het beleid van 2009 zijn de termen 'vaste' en 'incidentele' standplaats geïntroduceerd. De term vaste standplaats doet impliceren dat er gedurende de hele week gebruik wordt

gemaakt van een standplaats. Dit is meestal niet het geval; de meeste standplaatshouders kiezen ervoor om één dag per week op een standplaats te staan of tijdens een seizoen op één plaats te staan. Er zijn ook standplaats-houders die meerdere dagen in de week op meerdere standplaatsen staan. De tijdelijke standplaatsen zijn wel voor ingebruikname van maximaal één dag per bedrijf/instelling per maand. Om hier duidelijkheid in te scheppen, wordt hiervoor een andere definitiebeschrijving gegeven.

In het beleid van 2009 zijn 13 locaties beschreven en aangewezen voor vaste en tijdelijke standplaatsen. In de loop van de jaren is gebleken dat een aantal standplaatsen niet of nauwelijks gebruikt wordt, dus een herziening hiervan is nodig.

Ook de voorwaarden die tot op heden worden gesteld aan de vergunningen, zijn min of meer achterhaald en worden herzien.

Nieuw beleid

Gekozen is voor nieuwe termen. De nieuwe definities benaderen de feitelijke situaties het meest. Er valt een indeling te maken tussen standplaatshouders die elke week het hele jaar door staan, en standplaatshouders die voor een bepaalde tijd staan en niet elke week. Daarnaast kennen we standplaatshouders die alleen in een seizoen staan. Hiermee hebben we alle bekende categorieën standplaatsen genoemd. Voor deze standplaatsen hebben we de volgende definities geformuleerd:

- Vaste standplaatsen
- Seizoenplaatsen
- Incidentele standplaatsen
- Nieuwe standplaatsen

Vaste standplaatsen

Dit is de standplaats die het hele jaar door kan worden ingenomen. Voor deze standplaatsen zijn vaste locaties aangewezen. Ook als het maar één dag per week betreft. Nieuw is dat deze vergunninghouders een vergunning voor vijf jaar krijgen. De keuze om de jaarlijkse vergunningverlening om te zetten in een vergunning voor vijf jaar komt voort uit EU regels. Zo bepaalt de Dienstenrichtlijn dat er voor het aanbieden van diensten geen belemmeringen mogen worden opgeworpen in de EG landen. Een vergunningstelsel wordt gezien als een dergelijke belemmering. Alleen als goed is gemotiveerd waarom toch een vergunningstelsel nodig is, en dit wordt gemeld, kan er van de Dienstenrichtlijn worden afgeweken. Het is zo dat via vaste standplaatsen voornamelijk goederen worden aangeboden en geen diensten, maar dit neemt niet weg dat de VNG aanbeveelt ook voor de verkoop van goederen zo min mogelijk belemmeringen op te werpen. Dit is dan ook de

reden om aanvragen voor dergelijke vergunningen voor een langere termijn te verstrekken. Tot op heden werden jaarlijks vergunningen verstrekt. In het kader van deregulering en vereenvoudiging van het vergunningstelsel is de termijn van vijf jaren een aanzienlijke verbetering.

Seizoenplaats

Dit zijn standplaatsen die of in het winter- of in het zomerseizoen worden ingenomen.

In de winter worden de seizoensplaatsen voornamelijk ingenomen door standplaatshouders die oliebollen verkopen. De periode waarin oliebollenkramen kunnen staan is drie maanden. In principe is dit in de periode 1 oktober tot 1 februari. Wanneer oliebolkraamhouders buiten de wintermaanden oliebollen willen gaan verkopen, zal worden bezien of dit dan via een seizoenstandplaats vergunning of een incidentele standplaatsvergunning wordt geregeld. De ervaring leert dat oliebollenverkopers doorgaans geen mobiele verkoopwagens hebben. Zij zijn daardoor de enige standplaatshouders waarbij niet verplicht wordt gesteld dat zij een mobiel verkoopmiddel hebben, dat elke avond wordt weggehaald. Alle aanvragers die elk jaar een standplaats voor de verkoop van oliebollen in de winter innemen, willen we in het nieuwe beleid opvatten als aanvrager voor een winterseizoen standplaats. Ook al wil de standplaatshouder met oliebollen niet volledig deze periode staan, maar bijvoorbeeld twee weken, een maand of een dag, wordt hij aangemerkt als winterseizoensplaats. Als hij elk jaar wil staan, krijgt hij een seizoensvergunning voor vijf jaar.

De zomerstandplaatshouders zijn voornamelijk ijsverkopers. Zij staan meestal voor een periode van maanden aansluitend. Wij willen ijsverkopers een seizoenvergunning geven van maximaal 6 maanden. Ze moeten uiteraard dan wel een mobiel verkoopmiddel hebben. Omdat het hier gaat om ondernemers die in het seizoen hun omzet moeten halen, wordt voorgesteld de vergunning voor vijf jaar af te geven, net als bij de vaste standplaatsen. Zij hoeven hierdoor niet ieder jaar opnieuw een vergunning aan te vragen.

Binnen de vergunningverlening voor vaste standplaatsen bestaat de mogelijkheid om aan te geven welke dagen de aanvrager wil gaan staan. De overige dagen kunnen dan door andere aanvragers worden ingevuld. Deze mogelijkheid wordt ook geboden voor seizoenstandplaatsen waarbij er sprake kan zijn van een aaneengesloten periode.

Een vergunning voor een seizoensstandplaats wordt in principe voor vijf jaar verleend. Wanneer de aanvrager toch een vergunning voor één jaar wil aanvragen, is dat mogelijk.

De seizoensstandplaatsen kunnen alleen op vaste standplaatsen worden ingenomen.

Incidentele standplaatsen

Dit zijn standplaatsen die kortdurend worden ingenomen. Het gaat daarbij vooral om standplaatshouders die een goed doel onder de aandacht willen brengen. Ook vragen commerciële standplaatshouders vergunning aan om in de buurt van een evenement of bij een opening van een winkel voor korte tijd te staan.

Duur van de incidentele standplaats

Een incidentele standplaats wordt niet ingenomen op een vaste standplaats. Een gebruiker van een incidentele standplaats mag maximaal één dag per maand staan. Dit heeft te maken met het feit dat de aanvragen veelal de drukste gebieden betreffen. Daar zijn zoveel activiteiten dat langer staan niet mogelijk is. De aanvragen voor incidentele standplaatsen worden niet uitgebreid ruimtelijk getoetst en er wordt geen omgevingsvergunning voor afgegeven. Wel is de incidentele standplaats verkeerstechnisch bekeken en toegestaan.

Indien incidentele standplaatsen langer staan dan is de impact op de buurt groter en zal wel een volledig ruimtelijke toetsing plaats moeten vinden. Dat past echter niet bij het karakter van een incidentele standplaats.

De duur van de incidentele standplaats is beperkt, zodat het karakter van een incidentele standplaats behouden blijft en er geen verkapte vaste standplaats ontstaat. Zo krijgen ook anderen de kans en loopt de stad niet vol met standplaatshouders die langere tijd blijven staan. De voorwaarde dat niet langer mag worden gestaan valt te onderbouwen vanuit de openbare orde, veiligheid en milieu. Als er teveel, tegelijk in de stad gebeurt en als daarnaast een standplaats te lang wordt ingenomen, is dat schadelijk voor het milieu (bijvoorbeeld ontstaan van zwerfvuil) en wordt de doorstroom van publiek belemmerd.

Nieuwe standplaats

De vergunning voor een nieuwe standplaats wordt meestal gegeven voor een standplaats in een gebied dat nog in ontwikkeling is. Er is bijvoorbeeld nog niet duidelijk wat de verkeersstromen worden, of een terrein wordt binnen een bepaalde tijd anders ingericht. De gemeente zal goed moeten motiveren dat een terrein nog in ontwikkeling is en dat bijvoorbeeld overlast of verkeersveiligheid nog niet goed valt in te schatten. Het merendeel van deze vergunningen wordt verstrekt aan commerciële standplaatshouders. Zij willen graag op den duur een vaste vergunning om hun producten te verkopen in het nog te ontwikkelen gebied. Het is echter nog niet duidelijk of dit kan. Vandaar dat een vergunning wordt gegeven voor een bepaalde tijd, meestal voor één of twee jaar. Het is dus mogelijk dat deze –tijdelijke- vergunning wordt omgezet in een vaste standplaatsvergunning. Mocht dat niet kunnen, dan moet de standplaatshouder op zoek naar een andere plek. Hij kan geen rechten aan de nieuwe standplaatsvergunning ontleen. Hij weet dat het een tijdelijke

vergunning is en hij gaat zelf het risico aan om in een gebied te gaan staan waar het onzeker is of een het een vaste plek kan worden. Dit behoort tot zijn ondernemersrisico.

Er wordt dus een tijd overbrugd, de tijd waarin duidelijk moet worden of de vergunning van tijdelijk omgezet kan worden naar vast, of de tijd naar het moment dat duidelijk wordt dat de plek niet geschikt is voor een vaste standplaats. Onder het huidige beleid was het niet mogelijk om een vergunning te verstrekken voor een standplaats in een gebied dat nog in ontwikkeling is.

Ook kan de nieuwe vergunning gebruikt worden voor een periode als proef. Zoals eerder is genoemd, kan in uitzonderlijke situaties kan een incidentele standplaats een nieuwe standplaats worden.

Kenmerken van een standplaats

a. Mobiliteit

Een kenmerk van een standplaats, waarmee deze zich onderscheid van een bouwwerk zoals een kiosk, is de mobiliteit. Dit houdt in dat een verkoopmiddel niet 's nachts mag blijven staan. In het huidige beleid vormen de oliebollenstandplaatshouders hierop een uitzondering; zij mogen gedurende de periode van verkoop het verkoopmiddel 's nachts laten staan.

De standplaatshouder moet een uur van tevoren zijn standplaats opbouwen en inrichten en tot een uur na het beëindigen van de verkoop, zijn standplaats weer ontruimen. Dit is bedoeld om te voorkomen dat er vooral bij de vaste standplaatsen permanente bouwwerken ontstaan. Voor permanente bouwwerken moet nl een bouw- cq. Omgevingsvergunning worden aangevraagd. Hiervan is dus geen sprake bij een standplaats.

De mobiliteitseis is belangrijk omdat:

- Er anders sprake zou zijn van oneerlijke concurrentie met kiosken en winkels die een hogere investering eisen zoals grondverwerving en het verkrijgen van een bouwvergunning;
- De openbare ruimte waarop de standplaats is gereserveerd ook beschikbaar moet blijven voor andere functies;
- De ruimtelijke invloed en de beleving van het uiterlijk van een mobiele kraam/standplaats wezenlijk anders is dan die van een vast verkooppunt. Een mobiele standplaats wordt gezien als een 'kraam'; dit wil zeggen een tijdelijk verschijnsel in de openbare ruimte. Een vast verkooppunt als een kiosk/winkel heeft een permanente uitstraling en is cq wordt ervaren als een bouwwerk. Er is dan geen sprake meer van openbare ruimte, maar van geprivatiseerde ruimte.
- De ervaring leert dat een standplaats die niet aan de mobiliteitseisen hoeft te voldoen vaak in de loop der tijd een permanent uiterlijk krijgt. Zo worden

bijvoorbeeld de wielen weggewerkt, de luifel uitgebreid tot overdekt terras, een gedeelte van de apparatuur of opslag naar buiten verplaatst, permanente nutsvoorzieningen aangesloten, aanbouwen gerealiseerd, etc. De handhaving hierop wordt bemoeilijkt als niet aan de mobiliteitseisen wordt vastgehouden.

Alle standplaatshouders in de stad hebben een mobiel verkoopmiddel.

b. Terrassen

We willen geen terrassen bij standplaatsen. Als hiervoor voldoende ruimte beschikbaar is zijn wel maximaal twee statafels bij standplaatsen die etenswaren verkopen toegestaan. De standplaatshouder moet dit bij zijn aanvraag aangeven, zodat dit in de vergunning kan worden verwerkt. Uiteraard dient de standplaatshouder te zorgen voor een afvalbak en het schoonhouden van het gebied rond de standplaats.

c. Persoonlijk innemen van een standplaats

Een ander kenmerk van een standplaats is dat de standplaats persoonlijk wordt ingenomen. De vergunning staat op naam van een persoon, de vergunninghouder. Deze persoon mag zijn vergunning niet aan een ander overdragen. De vergunninghouder staat zelf in de kraam/standplaats. Hij mag zich wel laten bijstaan door één of meerdere personen.

In artikel 1:5 van de APV is bepaald dat de vergunning persoonlijk is, tenzij bij of krachtens deze verordening anders is bepaald. Volgens de toelichting bij dit artikel in de modelverordening van de VNG is een standplaatsvergunning een voorbeeld van een persoonsgebonden vergunning. Dit vanwege het persoonlijk karakter van de ambulante handel en omdat het aantal aanvragen om vergunning het aantal te verlenen vergunningen meestal overtreft. Het zou onredelijk zijn als een standplaatsvergunning zonder meer kan worden overgedragen aan een ander terwijl meerdere aanvragers belangstelling hebben.

De praktijk wijst uit, dat in een aantal gevallen er sprake is van een **VOF** of andere bedrijfsvorm, waarvan de leden familie zijn. In deze situaties wordt de vergunning verstrekt aan een persoon, de vergunninghouder, waarbij in de voorwaarden staat opgenomen dat de vergunning naast de vergunninghouder ook familieleden, die tevens staan vermeld in het uittreksel van de Kamer van Koophandel, in de standplaats kunnen werken. De voorwaarde hierbij is dat er sprake moet zijn van familieleden in de eerste graad (dus ouders en kinderen) en dit geregistreerd moet zijn bij de Kamer van Koophandel, in een bedrijfsvorm.

d. Structureel gebruik van de standplaats

De ervaring leert, dat er weleens standplaatshouders zijn die een vergunning aanvragen, en ontvangen, waarvan zij een slechts zeer korte tijd gebruik maken.

Hierdoor is de betreffende standplaats wel 'bezet' maar niet in gebruik en daardoor niet beschikbaar voor een andere –welwillende- standplaatshouder. Uiteraard zijn er weleens bijzondere omstandigheden waardoor een standplaatshouder een keer geen gebruik kan maken van de vergunning/standplaats. Echter, om het bezet houden van een standplaats te voorkomen, wordt in de vergunningvoorwaarden opgenomen dat de vergunning wordt ingetrokken wanneer er gedurende een maand aaneengesloten of gedurende een half jaar zeer incidenteel gebruik wordt gemaakt van de standplaats.

Waar willen we standplaatsen?

De gemeente wijst de plekken aan waar vaste en seizoens standplaatshouders kunnen staan. Dit wordt het maximumstelsel genoemd. Standplaatshouders mogen in de stad geen andere plek innemen met uitzondering van particulier terrein.

Er zijn momenteel elf standplaatsen aangewezen; zie bijlage 3. Een aantal plaatsen wordt niet vaak of nauwelijks gebruikt. Het totale aantal standplaatsen voldoet echter aan de vraag; vooral de standplaatsen rond winkelcentrum Koningshoek en andere winkelcentra zijn veelal in trek. Er is echter ook geen grote vraag naar andere standplaatsen, zodat er momenteel geen aanleiding is om het aantal standplaatsen uit te breiden. In het huidige beleid staan bij de standplaatsen afmetingen opgenomen. Dit blijkt in praktijk echter niet meer actueel te zijn; de meeste standplaatshouders hebben grotere mobiele verkoopwagens. Dit is de reden dat alle standplaatsen zijn bekeken en beoordeeld, op grond waarvan mobiele verkoopwagens met een maximale afmeting per standplaats kunnen staan. Zie bijlage 3.

Voor wat betreft het innemen van een nieuwe standplaats, zal –zoals in dit beleid staat beschreven- aan de hand van een aanvraag worden bekeken of er een vergunning van tijdelijke aard (maximaal één of twee jaar) kan worden verleend. Dit zijn dus standplaatsen die niet in bijlage 3 staan vermeld.

Standplaats op particuliere grond

Er worden niet alleen op gemeentegrond standplaatsen aangevraagd. Er zijn ook standplaatshouders die een plek innemen op het terrein van een particulier. Ook hier moet vergunning voor worden aangevraagd en de eigenaar van de grond moet toestemming geven. Dit is een incidentele standplaatsvergunning, waarvoor de hiervoor genoemde criteria dan ook gelden. Het gaat hierbij bijvoorbeeld om openbare terreinen, zoals parkeerterreinen bij een winkel. Vaak wordt juist op verzoek van de eigenaar van de grond een standplaats ingenomen. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een opening of een

verkoopactie van een winkel. Ook verkoopmiddelen op particulier terrein moeten mobiel zijn. De weigeringsgronden zijn gelijk aan die bij de toetsing van een standplaats op gemeentegrond worden gehanteerd. Bij aanvragen op particuliere grond zal ook gekeken worden naar het aantal plekken dat kan worden ingenomen. Voorkomen moet worden dat er markten ontstaan.

Het uiterlijk aanzien van de omgeving

Als een standplaats het uiterlijk aanzien van de omgeving niet zodanig verstoort dat daardoor het karakter van de omgeving wordt aangetast, kan de plek worden ingenomen. Het uiterlijk aanzien is een ruim begrip. Het gaat om die specifieke wagen in die bepaalde omgeving. In een omgeving met historische panden of een zorgvuldig ingericht plein zal een verkoopwagen meer storen ten opzichte van het uiterlijk aanzien van die omgeving dan ten opzichte van het uiterlijk aanzien van een industrieterrein oid. Voor de plekken die zijn aangewezen is het uiterlijk aanzien van de omgeving betrokken bij de afweging waar een plek geschikt is voor een standplaats.

Verzorgingsniveau van de consument

In het verleden is het beschermen van een redelijk voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare orde belang aangemerkt. De gedachte was dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts één uitzondering toegestaan, namelijk wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt als vanaf een standplaats dezelfde aangeboden worden.

De Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond voor standplaatsen die (mede) diensten verlenen niet toe, omdat dit wordt beschouwd als een economische, niet toegestane, belemmering voor het vrij verkeer van diensten. Het blijft echter nog wel mogelijk om deze weigeringsgrond te hanteren voor het verkopen van goederen. De Dienstenrichtlijn is daarop immers niet van toepassing.

Geen kramen met gefrituurde producten bij scholen voor het voortgezet onderwijs

De Wet publieke gezondheid geeft de gemeente een taak, samen met het rijk, ter bevordering van de gezondheid. Hiertoe investeert de gemeente Maassluis in de jeugd, omdat een gezonde jeugd de meest gunstige maatschappelijke en economische perspectieven heeft en biedt. Uit onderzoek blijkt dat een toename van overgewicht bij kinderen stabiliseert, maar het blijft verontrustend dat (landelijk) 22 % van de kinderen kampt met overgewicht. Een kanttekening is echter daarbij, dat een gemeente de gezondheid niet altijd kan beïnvloeden omdat gezondheid mede van biologische en erfelijke factoren afhankelijk is. We kunnen echter wel voorwaarden scheppen voor gezondheid en positief gedrag stimuleren. Waar mogelijk creëren we een omgeving die uitnodigt tot gezond gedrag.

Voor het gezondheidsbeleid liggen kansen voor verlening, toezicht en handhaving van gezondheidsgevoelige vergunningen zoals evenementenvergunningen, standplaatsvergunningen, drank en horecaverunningen ed.

Ook scholen zijn vandaag de dag bezig om een gezonder aanbod te realiseren in de schoolkantines.

Het zou dan ook vreemd zijn als er een verkoopmiddel dat ongezonde en gefrituurde producten verkoopt, voor of nabij een school kan staan. Vanuit deze visie wil de gemeente geen verkoopmiddelen op vaste standplaatsen toestaan die gefrituurde producten verkopen toestaan in een straal van 250 meter rond scholen voor voortgezet onderwijs. We willen hiermee een bijdrage leveren aan het terugdringen van overgewicht en het stimuleren van gezond eetgedrag bij de jeugd. We kunnen niet voorkomen dat er ongezond wordt gegeten, maar we kunnen wel de verleiding tot ongezond eetgedrag minder maken door te voorkomen dat er een standplaats met gefrituurde producten direct voor of in de nabijheid van een school voor voortgezet onderwijs wordt ingenomen. Incidentele standplaatsen zijn wel mogelijk op deze locaties.

Kosten Standplaats

Op dit moment worden de standplaatsvergunningen voor de duur van één jaar verleend, waarvoor leges worden geheven. Op basis van de oppervlakte van de standplaats en het aantal dagen dat de plek wordt ingenomen wordt precario in rekening gebracht. Er is geen differentiatie op basis van branchering en/of commerciële aantrekkelijkheid van de locatie.

Doordat de standplaatsvergunningen van vaste- en seizoensplaatsen voor de periode van vijf jaar zullen worden verleend op grond van dit beleid, zal een herberekening van de legeskosten plaatsvinden.

Het verlenen van de standplaatsgunningen valt onder de bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Deze hebben het hoofd van de Afdeling Openbare orde en wijkbeheer hiervoor gemandateerd.

Bekendmaking vrijkomen standplaatsen

In het huidige beleid kennen we geen wachtlijst. We stellen voor om dat zo te houden en op de website van de gemeente bekend te maken wanneer er een plek vrijkomt.

Belangstellenden kunnen dan reageren binnen een door de gemeente vastgestelde termijn. Zijn er meerdere gegadigden die aan de criteria voor een standplaats voldoen, dan zal er tussen hen geloot worden.

Nieuwe initiatieven

Soms zijn er nieuwe initiatieven van standplaatshouders die een (vaste) plek in de stad willen innemen, waarmee in het beleid geen rekening is gehouden. Het valt namelijk niet te voorzien wat voor ideeën toekomstige standplaatshouders hebben. Aan de ene kant willen we regels stellen zodat het voor vergunningverleners en handhavers duidelijk is waaraan zij moeten toetsen, aan de andere kant willen we nieuwe waardevolle initiatieven niet bij voorbaat tegenhouden. Ook willen we niet de ene standplaatshouder ten opzichte van de andere standplaatshouder benadelen.

We willen deze categorie voorleggen aan het college om een oordeel te geven als er iets nieuws zich voordoet dat afwijkt van het aanbod van bestaande standplaatsen. Het college kan een brede belangenafweging maken met betrekking tot de vraag of er in de openbare ruimte nog plaats is voor een extra standplaats en of deze standplaats een meerwaarde heeft voor de stad.

Een vergunning is mogelijk als de gemeente vindt dat andere belangen zwaarder wegen dan de belangen op grond waarvan de vergunning volgens het beleid niet verleend kan worden. We kunnen ons voorstellen dat verkoopmiddelen die geen voorzieningen zoals water en stroom nodig hebben en klein van afmeting zijn (niet groter dan 6 m²) eerder voor een vergunning in aanmerking kunnen komen als zij een meerwaarde hebben omdat ze minder impact op de omgeving hebben.

Milieuvoorschriften

Het komt bij viskramen wel voor dat er geklaagd wordt over stank. Als het gaat om standplaatsen die regelmatig staan en bakken en/of frituren is er sprake van een inrichting op grond van de Wet Milieubeheer. Behalve aan de voorwaarden van de standplaatsvergunning moet de verkoopwagen ook voldoen aan milieuvoorschriften (Activiteitenbesluit).

De VNG heeft een instructieboekje uitgegeven waarin milieuzonering voor bedrijven is aangegeven. Afgaand op de indicaties in dit boekje zou een kraam waarin gebakken en/of gefrituurd wordt op een afstand van 10 meter van gevels van woningen en bedrijven geplaatst, geen geuroverlast geven. Als deze afstand wordt gehanteerd, gaat de Raad van State er vanuit dat geuroverlast niet waarschijnlijk is. Binnen die 10 meter moet gemotiveerd kunnen worden waarom van deze afstand is afgeweken. Gelet hierop stellen we voor dat de afstand van verkoopwagens waarin gebakken en/of gefrituurd wordt tot gevels van woningen en bedrijven 10 meter moet bedragen. Bij een aantal locaties wordt hieraan niet voldaan. Echter, er zijn geen meldingen van geuroverlast bekend. Wanneer hiervan wel sprake is, zal in overleg met belanghebbenden naar een oplossing worden gezocht.

Dit wil niet zeggen dat als een verkoopmiddel (meer dan) 10 meter van de gevels afstaat er geen geuroverlast kan zijn. Ieder geval is weer anders. Als blijkt dat er ook buiten de 10 meter sprake is van geuroverlast, moet de standplaatshouder ook dan investeren in een geurinstallatie. Hij moet immers altijd voldoen aan de milieuvoorschriften.

Wat betreft aggregaten die door standplaatshouders worden gebruikt, moeten deze tevens voldoen aan de Wet Milieubeheer.

Voorzieningen

Standplaatshouders zullen gebruik willen maken van voorzieningen als elektriciteit en water. De verantwoordelijkheid voor deze voorzieningen ligt bij de standplaatshouders. Indien de standplaatshouders voorzieningen plaatsen in gemeentegrond, moet hiervoor toestemming aan de gemeente worden gevraagd waarbij afspraken worden gemaakt over de locatie van de voorzieningen. De voorzieningen moeten geplaatst worden in een bovengrondse integrale meterkast. Alle kosten voor aanleg, onderhoud en verwijderen van de voorzieningen komen voor rekening van de vergunninghouder. Als een nieuwe vergunninghouder niet bereid is om de voorzieningen over te nemen of als er geen kandidaat voor de standplaats is, levert de standplaatshouder de standplaatslocatie geheel ontruimd en schoon op. De standplaatslocatie wordt in dezelfde staat opgeleverd als waarin deze is uitgegeven.

Uitzondering op de beleidsregels

Artikel 4:84 van de Algemene Wet Bestuursrecht luidt: 'Het bestuursorgaan handelt in overeenstemming met de beleidsregels, tenzij dat voor één of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen'.

Dit artikel bevat een uitzonderingsmogelijkheid op de beleidsregels. Het moet dan gaan om bijzondere omstandigheden. Het mag niet gaan om een structurele afwijking van de beleidsregels, dan is het noodzakelijk om het beleid aan te passen. Het gaat hierbij om omstandigheden die kennelijk niet voorzien zijn toen de beleidsregels werden gemaakt. Er moet een afweging worden gemaakt tussen de belangen van belanghebbende(n) en het te dienen doel van de beleidsregels. Als het volgen van de beleidsregel de belanghebbende(n) onevenredig schaadt ten opzichte van het doel van de beleidsregel dan mag de beleidsregel niet worden toegepast.

Winkeltijdenwet

Standplaatshouders moeten zich houden aan het gestelde in de Winkeltijdenwet. Dit betekent dat zij tussen 22.00 uur en 06.00 uur geen goederen mogen verkopen, noch de standplaats in gebruik mogen nemen.

Weekmarkt

Op de dagen dat de weekmarkten plaatsvinden mogen geen incidentele standplaatsen worden ingenomen in de nabijheid van de desbetreffende weekmarkt (dinsdag bij Koningshoek en vrijdag in het Centrum). Daarnaast mogen op die dagen geen vaste standplaatsen bij Koningshoek aan de Uiverlaan en bij AH worden ingenomen.

Aanvraag

Een aanvraag voor een standplaats moet minimaal acht weken van tevoren worden ingediend, zodat de gemeente voldoende tijd heeft om de aanvraag te beoordelen.

Bij de vergunningaanvraag worden de volgende gegevens overlegd:

- Kopie van een geldig legitimatiebewijs
- Uittreksel van de inschrijving bij de Kamer van Koophandel
- Een foto en kentekenbewijs van de verkoopwagen

De aanvraag voor het verkrijgen van een standplaats, zal worden beoordeeld aan de hand van de in dit beleid genoemde criteria. Voor nieuwe en incidentele standplaatsen zal advies worden gevraagd aan de afdeling ROVM met betrekking tot de omgevingsvergunning en verkeersveiligheid.

II Venten

Het is goed om beleidsregels voor het venten vast te stellen. Zonder nadere regels heeft de venter wel veel vrijheid bij het venten. Juist door die nadere regels kan het venten in goede banen worden geleid. Het is tevens van belang dat venters weten wat mag en kan. Bij een handhavingsactie dient de gemeente daarbij een goede argumentatie te hebben om te kunnen corrigeren. Zolang er geen excessen zijn is er niets aan de hand, maar wanneer zich een probleem voordoet, moet de gemeente adequaat kunnen (laten) optreden om te handhaven. Er kan tegen venten worden opgetreden, zodra er sprake is van venten waardoor de openbare orde, de openbare veiligheid en volksgezondheid in gevaar komt. Deze belangen worden geacht te worden behartigd wanneer rekening wordt gehouden met de volgende aspecten:

- Als het verkeer door een venter in zijn doorgang wordt belemmerd;
- Er wordt een afstandscriterium van 250 meter gehanteerd bij parkeerplaatsen, parkeerterreinen, kerken, scholen, cafetaria's, restaurants, eetcafés, braderieën en evenementen.
- Het is verboden om tijdens het venten alcohol of sigaretten te verstrekken.
- De venter mag van maandag tot en met zaterdag van 09.00 uur tot 22.00 uur venten.
- De venter mag niet langer dan 10 minuten achtereenvolgend stil staan op een locatie. Een volgende locatie dient ten minster 100 meter verder te liggen dan de vorige locatie. Eenzelfde locatie, of binnen 100 meter daarvan, mag niet binnen één uur wederom worden ingenomen.
- Een venter mag geen gebruik maken van luidsprekers, versterkers en andere middelen ter versterking van het geluid.
- Het is de venter verboden om met meer dan één voertuig te venten.
- De Wegenverkeerswet dient in acht te worden genomen.

Soorten vergunningen

Er zijn drie soorten ventvergunningen:

- dagventvergunningen;
- weekventvergunningen;
- jaarventvergunningen (minimaal 1 maand, maximaal 1 jaar).

Het verlenen van de ventvergunningen valt onder de bevoegdheid van het college van burgemeester en wethouders. Deze hebben het hoofd van de Afdeling Openbare orde en wijkbeheer hiervoor gemandateerd.

Het is van belang dat een periode wordt genoemd waar de weekventvergunning voor geldt. De ervaring leert, dat bedrijven een vergunning aanvragen voor acht tot twaalf weken aansluitend, omdat ze op deze manier de hele gemeente kunnen 'bestrijken' door het

inzetten van meerdere personen in deze periode. Dit is een belasting voor de openbare orde en veiligheid. Hierdoor wordt de voorwaarde gehanteerd, dat per bedrijf maximaal drie dag- of weekventvergunningen per jaar worden verleend in een niet-aaneengesloten periode. Dit houdt concreet in, dat een commercieel bedrijf in deze gemeente drie keer per jaar één week of één dag een ventvergunning kan aanvragen. Dit is een weigeringsgrond.

Aanvraag

Een aanvraag voor een ventvergunning moet minimaal acht weken van tevoren worden aangevraagd, zodat de gemeente voldoende tijd heeft om de aanvraag te beoordelen.

Bij de vergunningaanvraag worden de volgende gegevens overlegd:

- Kopie van geldig legitimatiebewijs
- Uittreksel van de inschrijving bij de Kamer van Koophandel
- Verklaring omtrent gedrag (mag niet ouder zijn dan een ½ jaar)

De aanvraag voor het verkrijgen van een ventvergunning, zal worden beoordeeld aan de hand van de in dit beleid genoemde criteria.

Een ventvergunning wordt in principe voor de duur van vijf jaar worden verleend. Wanneer de aanvrager dat wil, kan de vergunning ook voor één jaar verleend worden. De legeskosten zijn dan wel hoger dan bij een vergunning voor vijf jaar.

Een ventvergunning is persoonsgebonden. Dit betekent, dat de persoon die de vergunning aanvraagt, daadwerkelijk het venten moet uitvoeren. Dit is ingesteld om te voorkomen dat een bedrijf cq ondernemer een ventvergunning aanvraagt en vervolgens anderen voor hem het werk laat verrichten. Van deze personen is dan geen verklaring omtrent gedrag aangevraagd.

Weigeringsgronden

Een ventvergunning op grond van artikel 5:15 van de APV kan worden geweigerd of ingetrokken indien de venter geen Verklaring Omtrent Gedrag (VOG) die maximaal ½ jaar oud is, kan overleggen of wanneer de inhoud van de VOG hiertoe aanleiding geeft.

Een ventvergunning kan tevens worden geweigerd of ingetrokken indien het venten op zich niet wordt uitgevoerd door de aanvrager c.q. wanneer de uitvoering van de vergunning niet persoonsgebonden blijkt.

III Handhaving

Het in deze notitie besproken beleid en vooral de gemaakte keuzes, vallen en staan met handhaving. De handhaving gebeurt door de toezichthouders/BOA's van Team Handhaving en Toezicht van de Afdeling Openbare orde en wijkbeheer. In het jaarlijkse handhavingsplan is de handhaving van standplaatsen en het venten al opgenomen in de reguliere controles. Daarnaast zal een standplaatshouder gecontroleerd worden als daarover klachten van burgers binnenkomen. Dat geldt ook voor venters in de stad. Dit is echter nu ook al de werkwijze.

Wanneer bij een controle wordt geconstateerd dat een standplaatshouder zich niet houdt aan de vergunningvoorwaarden, zal er een schriftelijke waarschuwing worden verstuurd. Indien er dan geen verandering optreedt, zal de vergunning worden ingetrokken. Voordat de vergunning wordt ingetrokken, zal belanghebbende, op grond van de Algemene Wet Bestuursrecht, worden gehoord.

Wanneer een venter zonder vergunning wordt aangetroffen, wordt op grond van de Algemene Plaatselijke Verordening een proces verbaal opgemaakt tegen de overtreder.

Bijlage 1 Juridisch kader (Algemene Plaatselijke Verordening)

Artikel 1:8 Weigeringsgronden

1. De vergunning of ontheffing kan door het bevoegd gezag of het bevoegde bestuursorgaan worden geweigerd in het belang van:
 - a. de openbare orde/overlast;
 - b. de openbare veiligheid;
 - c. in het belang van de verkeersvrijheid of –veiligheid;
 - d. de volksgezondheid;
 - e. de bescherming van het milieu;
 - f. de zedelijkheid.
2. In aanvulling op de in het eerste lid genoemde algemene weigeringsgronden kunnen per artikel bijzondere weigeringsgronden worden genoemd.

Afdeling 3. Venten

Artikel 5:14 Begripsbepaling

1. In deze afdeling wordt onder venten verstaan: het in de uitoefening van de ambulante handel te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten op een openbare en in de open lucht gelegen plaats of aan huis.
2. Onder venten wordt niet verstaan:
 - a. het aan huis afleveren van goederen door of vanwege degene die dit doet ter exploitatie van zijn winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet;
 - b. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op jaarmarkten en markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid onder h, van de Gemeentewet;
 - c. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel het aanbieden van diensten op een standplaats als bedoeld in artikel 5:17.

Artikel 5:15 Venten en dergelijke

1. Het is verboden zonder vergunning van het college in de uitoefening van handel op of aan de weg of aan een openbaar water, aan een huis dan wel op een andere - al dan niet met enige beperking - openbare plaats goederen te koop aan te bieden, te verkopen of af te geven dan wel diensten aan te bieden.
2. Voorts is het verboden te venten op zondagen en op maandag tot en met zaterdag voor 9.00 uur en na 22.00 uur.

Artikel 5:16 Vrijheid van meningsuiting

1. Het verbod bedoeld in artikel 5:15, eerste lid is niet van toepassing op het venten met gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet .
2. In afwijking van het bepaalde in het eerste lid is het venten van gedrukte en geschreven stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid van de Grondwet verboden:
 - a. op door het college aangewezen openbare plaatsen; of
 - b. op door het college aangewezen dagen en uren.

3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod in het tweede lid.

Afdeling 4. Standplaatsen

Artikel 5:17 Begripsbepaling

1. In deze afdeling wordt verstaan onder standplaats: het vanaf een vaste plaats op een openbare en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen dan wel diensten, gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel.
2. Onder standplaats wordt niet verstaan:
 - a. een vaste plaats op een jaarmarkt of markt als bedoeld in artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet;
 - b. een vaste plaats op een evenement als bedoeld in artikel 2:24.

Artikel 5:18 Standplaatsen en weigeringsgronden

1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.
2. Het college weigert de vergunning wegens strijd met een geldend bestemmingsplan, beheersverordening, exploitatieplan of voorbereidingsbesluit.
3. Onverminderd het bepaalde in artikel 1:8 kan de vergunning worden geweigerd:
 - a. Indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;
 - b. indien als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel van de gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning voor een standplaats voor het verkopen van goederen een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt.
4. Een vergunning als bedoeld in het eerste lid, heeft een geldigheidsduur van één jaar.

Artikel 5:19 Toestemming rechthebbende

Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen.

Artikel 5:20 Afbakeningsbepalingen

1. Het verbod van artikel 5:18, eerste lid is niet van toepassing op situaties waarin wordt voorzien door de [Wet milieubeheer](#), de [Wet beheer rijkswaterstaatswerken](#) of het Provinciaal wegenreglement.
2. De weigeringsgrond van artikel 5:18, derde lid, onder a, is niet van toepassing op bouwwerken.

Bijlage 2 Definities

Vaste standplaats

Het gaat om de verkoper die gedurende één dag, of meerdere dagen per week, het hele jaar door een vaste plek die door het college is vastgesteld, zie bijlage 3, in de stad inneemt. Het gaat dus om het met regelmaat per week innemen van een vaste plek vanwaar de goederen worden verkocht. Dit zijn ondernemers die met de verkoop van goederen of diensten hun inkomen verwerven.

Duur van de vergunning

De vergunning voor een vaste standplaats wordt voor vijf jaar verleend. Dit hoeven geen kalenderjaren te zijn; het gaat in vanaf het moment van afgifte van de vergunning of indien van toepassing een specifieke ingangsdatum.

Seizoensplaats

De seizoensplaats is de standplaats die ofwel alleen in het winterseizoen of in het zomerseizoen wordt ingenomen. Het betreft oliebollenverkopers in de winter en ijs- en haring verkopers in de zomer.

Duur van de vergunning

Voor het winterseizoen mogen de (oliebollen)verkopers maximaal vier maanden aaneengesloten staan, van 1 oktober tot 1 februari. Zij hoeven in deze maanden geen mobiel verkoopmiddel te hebben. Ijsverkopers mogen maximaal zeven maanden (1 april tot 1 oktober) staan in de zomer.

Andere seizoensverkopers (bv haring) mogen maximaal een half jaar aaneengesloten staan.

Incidentele standplaatsen

De incidentele standplaats is de plek die niet elke week het hele jaar door wordt ingenomen. Er is geen regelmaat het jaar door.

Duur van de vergunning

De incidentele standplaats mag maximaal 1 dag per maand per aanvrager staan, per aanvrager per maand. ??

Nieuwe standplaats

Een nieuwe standplaats is de plek die gedurende een bepaalde tijd wordt ingenomen. Bij de volgende situaties wordt de tijdelijke standplaatsvergunning verleend:

Het gaat vaak om een standplaatshouder die een standplaats inneemt in een gebied dat nog in ontwikkeling is.

